

ئەم وەرگىرئانە پىشەكى و بەشى يەكەمى كىتەبى (الدين و الظماً الانطولوجى) (د. عەبدوولجەبار ئەلرەفاعى) يە، كە چاپى يەكەمى لە سالى ۲۰۱۶ لە لايەن (مركز دراسات فلسفة الدين-بغداد و دار التنوير للطباعة و النشر-بيروت) بلاوكراوئەتەو، دوا چاپى لە سالى ۲۰۱۸ بە لى زيادكردن و دەستكارىيەو بلاوكراوئەتەو، دواى ئەوئەى چاپى يەكەمى ئەو كىتەبەم خويئندەو و بربارى وەرگىرئانى بەشى يەكەمى كىتەبەكەمدا، پىئەندىم بە نووسەرەكەى كرد، ئەوئەى خۆشحالى خۆى بۆ وەرگىرئانى بۆ سەر زمانى كوردى دەربرى، چاپى سىيەمى كىتەبەكەى بە پى دى ئىف بۆ ناردم، لە كاتى وەرگىرئانىشدا زۆر جار پىئەندىم پىئە كرددو و لە هەندى بركە و دەستەواژە پرسىيارم لى كرددو و زۆر بە دلفراوانىيەو روونكرئەوئەى زياترى پى داوم، بەو هىوايەى لە دەرئەتەكدا تەواى كىتەبەكە وەرگىرئەم.

جىگای ئاماژە پىكرئە پىشتر دەقى دوا چاوپىكەوتنى رۆژنامەوانى (د. عەبدوولجەبار ئەلرەفاعى)م بە ئاگادارى خۆى وەرگىرئاوه و لە رۆژنامەى هەولير، ژمار ۳۰۲۵ رۆژى ۲۰۱۹/۲/۱۲ لە لاپەرەكـانى ۱۶ و ۱۷ بلاوكراوئەتەو كە تىيدا ئەم هزرمەندە زۆر بە پوختى باس لە بىروبوچوونەكانى خۆى دەكات، پىم وايە ئەو بۆچوونانەى شاينى ئەوئەن لەناوئەندى رۆشنىبرى كوردىدا بخوتىرئەو، لە پىئاوى كرددەوئەى ئاسۆبەكى فراوان لە بىركردنەو و ئاگاداربوون لەو جۆرە فەلسەفانەى ئايين.

«وەرگىرئە»

ئايين و تىئوتى ئەنتۆلۆجى بۆ پىرۆزى

تىئوتى ئەنتۆلۆجى (۱) بۆ پىرۆزى خولىيايەكى

ئايين و تىئوتى ئەنتۆلۆجى

د. عەبدوولجەبار ئەلرەفاعى
لە عەرەبىيەو: د. عوسمان ياسين

مرۆفایه تی سهر پرووی ئەم زەمینەیه و لیبی جیانا بێتەوه، ئەم جوۆره تینویتییه شه خۆی له گهه باسکردن و ئامادهبوونی پیرۆزیی ئایین دەنویتی. ئەگەر زمانی حەکیم و سۆفی و عارفان به کاربھیتین، ئەوه دەلێین که مرۆف هەمیشە که موکووری له بوونیدا هەیه، هەر له بهر ئەمەشه له خولیا ی بەر دەوامدا به که ئەم که موکووری و که لێتانه پڕبکاتهوه. ئەوه هەر مرۆف نییه که له دنیای ئیمکاندا که موکووری هەیه، به لکو که موکووری حەقیقه تی ئەم جیھانه ی بوونییه (العالم الوجودیة)، چونکه کاملبوون ته نیا له واجبدا یه، هەر بوونیک جوۆرک کاملبوون له رهگهزی که یونە ی خۆیدا هەیه، که له گه لیدا دهگو ئجیت. تینویتی ئەنتۆلۆجیش هه ژاری بوونه (الفقر الوجودی)، چونکه بوون کامل نییه و هه ژاره، تینویتی شکاندن دهوله مەندی بوونه (الغنی الوجودی)، واته ئەو که موکوورییه کامل نایت ته نیا له و باره دا نه بیت که بوونی مرۆف به قوناغیک نوئی بووندا بگات، تا وهک له پله یه کی به رزتری په یژه ی کاملبوونی بووندا بیت (سلم التکامل الوجودی)، ئایین ئەو په یژه یه که مرۆف به هۆیه وه به ره و کاملبوون به رزده بیتەوه. له میانە ی ئایینه وه تینویتی بوونی ده شکیت و بوون تیرده بیت.

راستییه که ی زۆریه ی فه یله سووف و سووفییه کان و عارفه کان نکولی له هه ژاری بوون ناکه ن و له سه ری هاوړا و ته بان، به لام له وانە یه پرسیار بکریت بوچی ئایین په یژه ی کاملبوونه و شتی تر نییه؟ بوچی بوون به ئایین تینویتی ده شکیت؟ بوچی هونه ره کان و ئەدهب و مه عاریفه کان و جوۆره داهیتانه کانی دیکه ی مرۆف ئەم رۆله یان ناییت؟!

هه ره وک چۆن مرۆف به ئایین نۆقره ده بگرێ، ده شکریت ئەو نۆقره ییه له روحی هونه ره کاندایه دی به یتریت، له و کاته ی که مرۆف سه یری داهیتانیکه ی هونه ری مه زن دهکات، وهک تابلۆیه ک، یان خویندنه وه ی شیعریک.

گومان له وه دا نییه که هونه ره کان و ئەدهب هه موویان پیداکیری له سه ر بوونی مرۆف ده که ن و دهوله مەندی ده که ن و سه قامگیری و به خته وه ری پێ ده به خشن، به لام له گه ل ئەمانه شدا مرۆف هەر پتووستی به ئایین ده میتیه وه، چونکه ئەمانه جیگره وه ی ئایین نین، هه رچه نده ته لیسمیک له وه ی ئایینی هه یه تی به مرۆف ده به خشن.

تا مرۆف هه بیت، مردنیش هه یه، مردن راستییه کی قوول و راستگو یانه ی بوونه که تیبیدا ئیتر مرۆف واز له درۆکردن ده ییت. تا مردن هه بیت، ئایینیش هه یه، ئایین تاکه وه لامه بو مه یدانخوازیکردن له گه ل مردن، مردن کو تاییه اتنی ژبانی دنیایه، تواندنه وه ی بوونی مرۆفه، ئەو مرۆفه ی که بوونیکه دهوله مەندتری هه یه، ئەگەر له گه ل شته کانی دیکه ی مه و جووداته مومکینه کان به راورد بکریت، چونکه بوونی مرۆف ناچیته ژیر رکیتفی ئەوه ی کو تایی پێ دیت و نامینیت، چونکه ئەم جوۆره بوونه هه ی شتیک داوا ناکات و به دوا ی هه ی شتیکدا نییه، جگه له ئەبه دییه ت. ئایین رافه و ئەرگو میتیک بو هه میشه یی ژبان، هه ره ها به رده و امبوونی بوونه وه ری به شه ری بو هه میشه یی پشکه ش ده کات.

ئوه ی که ئەمرۆکه ئایینی خسته ناو گرفتیکه ی میژووییه وه، وازه یان له ئایینه له بواری ئەنتۆلۆجییه وه و کو چکر دنیه تی به ره و ئایدیۆلۆجیا که ئەمه ش وای کردوه که سانیک ساویلکانه سه یری ئایین بکه ن و ره خنه ی لێ بگرن.

له میانە ی سه یکردنی ئایین له بواری ئەنتۆلۆجییه وه ده توانین به جه وه ره ی ئایین بکه ین که به هۆیه وه ده توانین تینویتیمان بو پیرۆزی (موقه دهس) بشکینین، هەر له

تحیث التفریبی

الدین والظماً الأنطولوجی

د. عبد الجبار الرفاعي

میانهای سه‌برگردنی ئەنتۆلۆجیاوه بۆ ئایین، دەشیت درک به‌وه بکه‌ین که چۆن به گولتیک به‌هار نایه‌ت و نوێژکردنیش به‌یه‌ک کرئۆش بردن نابیت، به‌هه‌مان شیوه ئایینپه‌روه‌ری له‌ ژبانی روحماندا به‌ نوێژتیک نایه‌ته‌ دی، مه‌گه‌ر ژبانمان هه‌مووی بکه‌ینه‌یه‌ک نوێژ که به‌ره‌و یه‌ک ئامانجی روحی و ئەخلاقی هه‌نگاو بنیین.

فه‌رامۆشکردنی خود / منی تایبه‌تی (نسیان الذات / الانا الخاصة)

مه‌به‌ست له‌ منی تایبه‌تی، خودی هاوبه‌ش نیبیه، وه‌ک خودی نه‌ته‌وه‌یی، یان خودی شارستانی، یان خودی کۆمه‌لگه‌، به‌لکو مه‌به‌ست لێی خودی تاکه‌که‌سه، ناسنامه‌ی که‌سییه‌ که‌ بنچینه‌ی ژبانی ناوه‌وه‌ی ئاده‌میزاده. به‌ بێ ئەو منه، مرۆڤ خۆی له‌ ده‌ست ده‌دات و ده‌بیته‌ کۆپیه‌کی دیکه‌ی منه‌کانی دیکه‌.

خودی مرۆڤ سروشتیکی ناوه‌کی قوولی هه‌یه‌ و پرپه‌تی له‌ نه‌یتنی که‌ به‌سه‌رچاوه‌ی جۆراو جۆر ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت، به‌رده‌وامی ئەو خوده‌ خۆی ده‌هینیته‌ دی، کاتیک هه‌ست به‌ بوونی خۆی و ئەزموونه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆی ده‌کات، ناکریت له‌ ژبان بکه‌ین و کونوکه‌له‌به‌ره‌کانی بدۆزینه‌وه‌ له‌ میانهای ئەو ده‌رخستنه‌وه‌ نه‌بیت که ئەو خوده‌ ده‌یانخاته‌ روو.

مرۆڤ به‌ ته‌نیا له‌ دایک ده‌بیت و به‌ته‌نیا ده‌ژیت و به‌ ته‌نیا ده‌مریت و به‌ته‌نیا ئازار ده‌کیشیت، هه‌ر به‌ته‌نیا هه‌ست به‌ خه‌تاباری و هه‌له‌کانی خۆی ده‌کات، به‌ ته‌نیاش و یژدانی وریا ده‌بیته‌وه، به‌ ته‌نیا باوه‌ر ده‌هینیت، به‌ ته‌نیا بێ باوه‌ر ده‌بیت، هه‌ر به‌ته‌نیا له‌ نیگه‌رانی و نائومیدی و نامۆبی و ناخۆشی و بێ مانایی ده‌ژیت. هه‌ر به‌ ته‌نیا هه‌ست به‌ نه‌بوونی ده‌کات، ژبانی راسته‌قینه‌ی مرۆڤ ده‌ست بێ ناکات، مه‌گه‌ر له‌ میانهای هینانه‌ دی خودی که‌سییه‌وه‌ نه‌بیت. ئەو خوده‌ش به‌ بێ کردار ناھیته‌ دی، بوونی مرۆڤایه‌تی ته‌نیا له‌ ریتگی کرداره‌وه‌ به‌ پرپوون ده‌گات.

بوون و به‌رده‌وامی خودی مرۆڤ له‌ ئازادی دایه. ئەگه‌ر ئازادی نه‌بیت، خود خامۆش ده‌بیت و ده‌کوژیته‌وه، ئازادیش شتیکی ئاماده‌ و حازر به‌ده‌ست نییه‌ پیش ئەوه‌ی به‌ کساری نه‌هینین. بوونی ئازادی واته‌ پراکتیککردنی ئازادیه‌یه. ئازادی نایه‌ته‌ دی به‌بێ

به‌رپرسیاریه‌تی تاک له‌ به‌رانبه‌ر خودی خۆیدا، له‌به‌ر ئەوه، ئەو ساته‌ی ئازادی نامینیت، خودیش ده‌کوژیته‌وه، چونکه‌ خود هه‌ر ته‌نیا له‌ میانهای ئازادیه‌وه‌ ده‌ژیت و ته‌کامول ده‌کات.

گفتوگۆکردن له‌سه‌ر ئازادی و کۆبیلایه‌تی له‌ ژبانی مرۆڤدا پرۆسه‌یه‌کی ئەزه‌لبیه‌ و کۆتایی بێ نایه‌ت، چونکه‌ ئەگه‌ر ئەم گفتوگۆیه‌ کۆتایی بیت، ئەو کاته‌ ژبان له‌گه‌لیدا کۆتایی دیت، ئەو گفتوگۆیه‌ سه‌رچاوه‌ی جووله‌ و به‌خشینی وزیه‌ بۆ به‌رده‌وامی ژبان، وه‌ک ئەوه‌ی بلایی که‌ مرۆڤ ناچاره‌ ئازاد بیت، به‌و راده‌یه‌ی ناچاره‌ کۆپه‌ بیت.

له‌به‌ر ئەوه‌ی مرۆڤ له‌ ته‌وقتیکی ئەبه‌دی ئازادی دایه، واته‌ ئەو مرۆڤه‌ نابیت ئەگه‌ر ئازاد نه‌بیت، ئەگه‌ر کۆبیلایه‌تی به‌ به‌رده‌وامی به‌ دوایدا نه‌بیت، ئەوه‌ ئەو مرۆڤه‌ش وێلی ئازادی نابیت، له‌به‌ر ئەوه‌ ئازادی له‌ مملانییه‌کی به‌رده‌وام دایه‌ له‌گه‌ل کۆبیلایه‌تی.

ئازادی نابه‌خشریت، به‌لکو به‌ده‌ست ده‌هینیت و ده‌بیته‌ خاوه‌نی. به‌ ده‌ست هینان و خاوه‌نداریه‌تی ئازادی (تملك الحرية) پتوبست به‌مانه‌ ده‌کات: ئازایه‌تی ویست، جه‌ساره‌تی عه‌قل، مه‌یدانخواری تیکدانی کۆت و به‌نده‌کان، مرۆڤی زیندوو و به‌ ئاگا تاکو زیندوووه‌ رهنج ده‌دات و تیده‌کۆشیت، هه‌تا له‌ به‌ندیخانه‌ و به‌ندییه‌تی پرگاری بیت. به‌ندیخانه‌ی جه‌سته، ناسنامه‌که‌ی، میژوووه‌که‌ی و کولتورکه‌ی، زمانه‌که‌ی، تیروانینی بۆ جیهان، به‌ته‌کانی... تاد، ئازادی له‌ کۆبیلایه‌تی زۆر قورستره، چونکه‌ ئازادی ویسته، ئاماده‌یه‌یه، سه‌ره‌خۆیه‌یه، ئازایه‌تییه‌، به‌رپرسیاریه‌تییه‌، هه‌ل‌بژارده‌یه‌کی به‌ بیروباوه‌ره‌وه‌ (به‌ ئیمانه‌وه‌) یه‌. هه‌لوێسته‌ به‌رانبه‌ر بوون، کاتیک ئازاد ده‌بیت، واته‌ رووبه‌رووی هه‌موو جیهان ده‌بیته‌وه‌ و هه‌ر خۆت به‌ ته‌نیا هه‌موو ئەرکیتیک ده‌گریته‌ ئەستۆ.

کۆبیلایه‌تی له‌رزۆکی و ئاماده‌باشیه‌یه، وازه‌یتان و ده‌ستبه‌ردارییه، چونه‌ ژیر رکیفه، که‌وتنه‌ داوی که‌سیکی دیکه‌یه، پاشکۆیا به‌تییه، بێ هه‌لوێسته‌تییه، که‌مه‌ترخه‌مییه، بێ به‌رپرسیاریه‌تییه. ئەگه‌ر کۆپه‌ بیت، ئەمه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ تۆ له‌ هیچ شتیکی به‌رپرسیار نیت، ته‌نانه‌ت له‌ خۆشت به‌رپرسیار نیت، مه‌ترسیدارترین جۆر و شیوازه‌کانی کۆبیلایه‌تی بریتییه‌ له‌

کۆبلايه تى عه قىل که ده بېته هۆکارى دروستبوونى کۆبلايه تى روح و سۆز و ويژدان، که سى ترسنۆک عه قلى په کى که وتوو، هيتى بيرکردنه وى نيبه، چونکه بيرکردنه وى تازا يه تيبه که زۆر جارىش باجه کهى تازا يه خشه، له ده قهره کهى ئيمه دا ئه وى به تازا دانه بيربکاته و، ده بېت ناماده يى هم موو جوړه له ده ستدانى کهى هه بېت، له ده ستدانى پله وپايه، پاره و پوول، پشتگيرى گرووپ، ته نانه ت له ده ستدان و به خشينى ژيانيش.

خاوه ن عه قىل به ده ست عه قلى به و له تازار دا يه. نه زان که يه فخرى به نه زانى خو يه و ده کات. په کخستنى عه قىل راگردنه بۆ ده ربا زبوون له ناخوشى واقيع، نووستاندى عه قىل په ناگه يه که بۆ سرپوونمان تا هه ست به تازاره کانى ژيانى کهى پرووکيتنه نه که ين، به لام ئه مه له هه مان کاتدا جوړتکه له ژيان له جياتى که سى کهى دیکه که تيبدا منى که سى ون ده بېت و مروث و از له وه ده هيتى که بېته خو ي، خه لک به سروشتى خو يان بيزارن له بيرکردنه و، بيزارن له هه ر شتى که عه قىل له وه ستان و دوشدما منى و ربا بکاته و، بۆ يه خه لک هه ميشه به دواى ئه وده دا ده گه رين که که سى که ده ربارى هه موو شتى که له جياتى ئه وان بير بکاته و، هه رکه سى که عه قلى خو ي له سه ر بيرکردنه و په رانه هيتى، فى رى سه ربه خو يى بيرکردنه و نه بېت، فى رى بيرکردنه و نه بېن مه گه ر خو و به بيرکردنه و نه گر ين.

به ک چه شه يى بوونى مروث (تنميط الکاين البشرى)

بانگه شه و ئه ده بياتى گرووپ و حزه کان، تاکخو زى مروث فه راموش ده که ن و باس له که سى تى مروث نا که ن. دياره ئه مه ش له و بانگه شه و به رنامه نه ي حزه چه پ و ناسيو نالىست و گرووپه ئيسلاميه کان ده رده که وى ت، ئه مانه به و شى وه يه مامه له له گه ل تا ک ده که ن که ره گه زى که له پى که هاتى گرووپدا ده توپته وه. له ده ره وى چوارچى وهى گرووپدا، تا ک بوونى کهى راسته قينه ي نيبه، ئه و گوته و دروشم و په ره رده کردانه پى له سه ر ئه وه داده گرن که ئه رکی هه رکه سى که له ژياندا ئه وه يه که بچيته ژير رکتى ئه و فه رمانه ي به سه ريدا ده سه پى ترى ت و جى به جى بکات، نکولى له خودى خو ي بکات و له

پى که هاتى گرووپدا ده توپته وه، واته و از هينانى تا ک له هه ر وروژاندى کهى نا وه وى خو ي و کپکردنى ناسۆ و مه وداکانى نا وه وى خود، به لام به هاى تا ک و پله وپايه ي تا ک، پى بوستيه خوديه کانى، پى بوستيه روحيه کانى، لايه نى سۆزدارى و ويژدانى و عه قلى هيج گرنگيه کيان نيبه، ته نيا له چوارچى وهى ئه و پى که هاتى به دا نه بېت که برى تيه له گرووپ و داخو زى به کانى گرووپ.

عه داده تن ئه وى که له دابى په ره رده کردن و رو شنى بيرکردنى نا و گرووپ ده گوزه رى ت برى تيه له پرۆسه يه کى به يه کچواندن و يه ک شى وازى تى ئه ندامه کانى گرووپ له بچووک و گه نج و پى رى هه ر دوو ره گه زى نى ر و مى، ئه م يه کچوانده خو ي له توانده وى خود له نا و گرووپ و سرپنه وى تايبه ته ندى و ناسنامه ي که سه که ده نوپى ت. ده بېت هه موو شتى که به يه ک بچن و وه ک يه کتر و ابن و هه مووان به يه ک شى وازى پابه ند بن: هه ر له ده قه خو تر او ره کان و نا وى نو سه ره کان و راهيتان و ئه و کار و چالا کى به نه ي به شى وه يه کى خو له کى جى به جى ده کرى ن و پرۆگرامى روژانه و ره فتارى که سى و دابونه ربه ته کان و شونا سنامه کان و خو ليا و گرنگى پى دانه کان و پۆشاکه کان و خو اردن و خو اردنه وه کان، هه رکه سى که له نا و گرووپدا بژى ت و هه رچى له ده وره يه تى ده بېت هاوشى وه و وه ک يه کتر و ابن و له گه ل هه موو تا که کانى نا و گرووپه که ها وگو نجا و بن، تا ئه و راده يه ي و اى لى دى ت که تا که کانى نا و گرووپ بى رده نگ ده بن و له هه موو شتى که و بوارى کدا وه ک يه کترن و بووده لهن، به بى ئه وى شتى که جيا وازيان لى به دى بکرى ت، يان تو ژقالتى که خه سله تى که جيا که ره و ديان لى به دى بکرى ت که بۆ سروشتى مروثا يه تى جيا واز و شونا سنامه ي تايبه تى مروثه کان بگه رپته وه، وه ک ئه وى که سانى که بن بى رو خسارى تايبه ت، وه ک بلپى تارما يى بن، له رووى چه ندا يه تيبه وه چه ند شتى کن، به لام له رووى چو نايه تيبه وه هاوشى وودن و يه ک شتن، به و پى يه ي که سه ر به هه مان ئه و نمونه يه ن که ئايدى لو جيا ي حزب و گرووپه کان دا يده رپژن که ئه مه ش ده بېته هوى ئه وه: نه ک فه راموش کردنى خود و له نا و بردنى، به لکو به شتى کردنى خود (تشى و الذات)، وه ستاندى عه قىل و گه رانه وه له پرۆسه ي بيرکردنه وه و دارشنى بى رو بچوونه کان و بر بار و هه لوپته کان هه ر ته نيا بۆ ده ستوور و رپنما يه کانى

گرووپ، ههروهه ده بیسته هۆی لاوازی و بی توانایی ویست، دهسته وهستانبوون له دهرکردنی هه بریاریک و دهربرینی هه لوتیستی کهسی، چونکه له هه موو ئه و حاله تانه دا پابه ندی هه لوتیست و بۆچوونه کانی گرووپه .

له وانه یه ئه ندامانی گرووپ، فه رامۆشکردنی ژبانی ناوه وهی خۆیان و دا په لۆسینی جیهانی ناوه وهیان به وه کۆتایی بیت که بکه ونه داوی پۆشینی چه ندان ده مامک (ماسک) و په فتاری دهره کی که سایه تیه که به رجه سته بکات که په نگدانه وهی جیه جی کردنی په یه وه کانی گرووپ بیت، ئه مه له کاتی کدا که ئه و که سایه تیه له ناوه وهی خۆیدا چه ندان بیرو را و دیدگای تاییه تی خۆی شار دووه ته وه و نکولیان لی ده کات، به لام په نگه له ویستگهی تاییه تی و له دانیشتنی نه ئینیدا ئه و په نگه خوار دووانه ی ناوه وهی خۆی هه لبریتیت، له بهر ئه وه هه موو ژبانی ئه و جوړه ئه ندامانه ی گرووپ دهربری هه لسه که وت و په فتاری دووفاقی و دوو رووی ده بیت.

ئه وهی جیگای سه رنجه، ئه م گرووپانه گرنگی به هه موو ئه و شتانه دده ن که له دهره وهی خودی تاکه کانیاندا به . گرنگی دان به ناوه وهی خود، به خۆیه رستی بی مانایی و مایه پوچ داده نریت، ههروهه به دهرچوون له گرووپ و لادان له ئه رکه مه زنه که ی رزگارکاری جه ماوهر له قه له م ده دریت.

هه ر که سیک له ئه ندامانی گرووپ وریا بیته وه و بۆ خودی خۆی بگه ریته وه، گرووپه که ی له ریزی ئه ندامانی خۆی دووری ده خاته وه و وه دهری ده نیت، ئه و کاته ئه و که سه ده گه ریته وه بۆ خودی خۆی و به و شتانه ی خۆی ده زانیت: غه مگینی و ئاره زووه کانی و هه ست و سۆزه کانی و پیوستیه کانی و خه ون و خولیا کانی و ئازار و تووره بوونه کانی و خۆشی و ناخۆشیه کانی و نه خۆشی و ته ندروستی و مه رگی و... تاد.

لیره دا ئه ده بیاتی گرووپه ئیسلامیه کانی، دژایه تی هزه فه لسه فی و به ره مه کانی سۆفیگه ری و عیرفان له ئیسلامدا ده کهن، ئه و که سه ی بۆ ئه و میراته هه زریبانه بگه ریته وه به زنده قه و دهرچوون له ئاین تۆمه تبار ده کرت. ئه م گرووپانه هۆشدار ی به لایه نگرانی خۆیان ده دن که ئه و میرات و ده سته که وته هه زریبانه فه رامۆش بکه ن و لییان نزیک نه بنه وه، ئه مه هه لوتیستیکه سه رجه م ئه و جوړه گرووپانه له سه ریدا کۆکن، هه یچ گرووپیک

له وانه له و بۆچوونه به دهر نییه، له بهر ئه وهی درک به وه ده کهن که ئه م میراته هه زری و فه لسه فیبانه په ربه تی له هاندانی زیندوو کاردنه وهی عه قل و تیپرامان و لیئوردبوونه وه و بیسکردنه وه، ههروهه ئه و گرووپانه هه لوتیستی دژایه تی خۆیان له به رانه به به ره مه کانی سۆفیگه ری و عیرفان دهرده برن، چونکه ئه و به ره مه مانه پۆچوونه بۆ فه زای خود و نه ئینیه کانی خود دهرده خه ن و روح وریا ده که نه وه و بلتیه سه ی رووناکی ده خه نه دل و ویژدان ده بزوتن و ده وله مه ندی ده کهن و ئه زموونی روحی تاکه که سه و هه گه رده خه ن، هانی گه ران ده دن به دوا ی قوولایی ژبانی که سیی بۆ هه لدانه وه و دۆزینه وهی چینه سه ره به که کانی نه فس و پۆچوونه ناواخی جیهانی نه فس و هه لکۆلینی دا پۆشراوه کانی نه فس و گه ران به دوا ی هه لچوونه کانی نه فس و نیگه رانییه کانی و توندوتیژی و ته قینه وه کانی ئه و نه فه سه .

که سایه تی خوازاو (الشخصية المستعارة)

هۆکاره کانی راگه یانندی ئه و گرووپانه ئازاوه یه ک ده نیته وه، پۆژنامه و چاپه مه نییه کان و که ناله ئاسمانیه کان، هه رچی که نالی بینرا و بیسترا و هه یه کاتی کۆمه لگه هه لده لئوشن و به فه رۆی ده دن، به قسه جوینه وه و گوتاریک که هه یچ په یامیکی نو بیان پی نییه کۆمه لگه ماندوو ده کهن، دهرقه تیک بۆ خه لک نا هیلنه وه که بیسکه نه وه، ئه وهی ده یانه ویت دهری بیرن بریتیه له دروشمی کۆبلا یه تی و قسه ی زبادی بی مانا، حاله تیک له نووستیکی به کۆمه لی سه رتا پاگیری ده هیننه کایه وه. مرۆقه کان به ره و رووکه شی و دهرده چه رخیان، که سایه تی بیان په ش ده که نه وه و ده نگی تاییه تی خۆیان کپ ده کهن. ئا له و کاته دا مرۆقه کان به ته واوی له خۆیان و واقعی ژبانی خۆیان دوور ده که نه وه و له و سه رده مه ش دوورده که نه وه که تییدا ده ژین.

عاده تن له و حاله تانه دا هه موو گرفته کانیان هه لده په سیرن، هه موو کیشه کانیان له دوژمنی دهره کی ده بیننه وه، باسی ره گوریشه ی کیشه میژووی و ناو خۆیه کانیان ناکه ن و باس له شپواز و به ره به که که وته ئایینی و کولتووری و کۆمه لایه تی و سیاسی و ئابووریه کان ناکه ن، که کیشه کان تییا ندا سه ریان

هه‌لداوه، زۆرجاران ئه‌و قسه‌ جووینه‌وانه‌ پرن له‌ وشه‌ و زاراوه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی دوژمنایه‌تی و رق و قینه‌ی توند، به‌ چهندان شیتواز جوتین به‌و ئه‌وی دیکه‌ (الاخر) ده‌دن و قسه‌ و قسه‌لۆکیان بۆ هه‌لده‌به‌ستن، ئه‌مه‌ش به‌ پشت به‌ستن به‌ راقه‌ی پیش وه‌خته‌ و ئاماده‌کراو بۆ هه‌موو گرفت و مملانییه‌کان، هه‌ول ده‌ده‌ن هۆکاری هه‌موو گرفتته‌کان بۆ ئه‌وی دیکه‌ بگه‌رینه‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ بۆ ره‌گه‌وریشه‌ و ره‌گه‌زه‌کانی دواکه‌وتن و دارمان که‌ له‌ راپوردوودا هه‌بوونه‌ و که‌له‌که‌بوونه‌، رۆچوونه‌ته‌ قوولایی میژووی کۆمه‌لگه‌وه‌.

کاتیکی هۆشباری تاکه‌که‌سی له‌ ئارادا نابیت، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خۆی ده‌هینیت که‌ ناسنامه‌ی که‌سایه‌تی پووکیته‌وه‌ و نه‌میتیت و خود له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا بتوتیه‌وه‌، له‌وکاته‌دا که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی ره‌سه‌ن ون ده‌بیت، نمونه‌ی که‌سایه‌تی خوازراو به‌ربلاو ده‌بیته‌وه‌، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌وه‌ی ده‌سته‌بالایی بوونی روحی میگه‌ل و ره‌شه‌خه‌لک و بلاو بوونه‌وه‌ی لۆجیکی میگه‌ل و حوکمه‌ ئاماده‌کراوه‌کانی، ئه‌وکاته‌ش پتوهره‌کانی حه‌قیقه‌ت و حه‌ق و به‌ها ده‌گۆرتین بۆ ئه‌و شیوه‌یه‌ی که‌ لۆجیکی جه‌ماهر و ئاره‌زووه‌کانی ره‌شه‌خه‌لک ده‌بخوازن، ئه‌مه‌ش واده‌کات ده‌مارگیری و بۆچوونی فاشیستانه‌ بلاو بیتیته‌وه‌، چونکه‌ هه‌ر که‌س و گرووپێکی مرۆڤ کار به‌و به‌ها باوانه‌ نه‌کات که‌ له‌ ره‌فتار و له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا کاریان پێ ده‌کریته‌، که‌س قبوولیان ناکات و ناچارده‌بن نکوڵی له‌ بیروباوه‌ر و به‌هاکانی خۆیان بکه‌ن، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ ده‌بیته‌وه‌ی کوشتنی توانایی داهینان که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌میکی تاکه‌که‌سییه‌.

مرۆڤه‌ کۆپیکراوه‌کان ناتوانن له‌ به‌ها باوه‌کان لابده‌ن و لیبان تیبه‌پرن، ناتوانن هه‌یج شتیکی دابه‌یتن له‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌ها و و بیره‌ و بۆچوونه‌ باوه‌کاندا، مرۆڤه‌ کۆپیکراوه‌کان توانایی ئه‌وه‌یان نابیت له‌وه‌ی که‌ باوه‌ تیبه‌په‌رتین، هه‌موو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن لاساییکردنه‌وه‌یه‌که‌ و هه‌میشه‌ چهند باره‌ ده‌بیته‌وه‌.

له‌م جوژه‌ که‌شوه‌هه‌وايه‌دا، خه‌لک وریا نابیته‌وه‌، ناتوانن رووبه‌رووی خودی خۆیان بینه‌وه‌، به‌لکو له‌ بێ ئاگاییدا ده‌خنکین و خۆیان له‌ بیرده‌که‌ن که‌ ئیستا له‌ چ بارێکدا نه‌ و داهاتوویان چیه‌؟ ده‌که‌ونه‌ ناو گیروگرفته‌کانی کۆمه‌لگه‌ و هه‌موو ئه‌و ته‌نگه‌چه‌له‌مانه‌ی

له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆیان ته‌واو خۆیان ون ده‌که‌ن، هه‌موو ده‌که‌ونه‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ی به‌خته‌وه‌رییان که‌ پتوهندی به‌ خودی خۆیان نییه‌. ئاگیان له‌وه‌ نامینیت بیر له‌ ژبانی که‌سیی خۆیان بکه‌نه‌وه‌، پرسبیری ئازایانه‌ له‌ خۆیان بکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بپرسن گۆرانی جیهان سوودی چیه‌، ئه‌گه‌ر من پتشته‌ نه‌گۆریم؟ سوودی چیه‌ ناشتی له‌ جیهاندا جیگیر بیت، ئه‌گه‌ر ژبانی من ناشتی تیدا نه‌بیت؟ سوودی چیه‌ جیهان به‌خته‌وه‌ر بیت، ئه‌گه‌ر من به‌خته‌وه‌ر نه‌بم؟ سوودی چیه‌ جیهان جوان بیت، ئه‌گه‌ر من جوان نه‌بم؟ سوودی چیه‌، ئه‌گه‌ر هه‌موو جیهان به‌ده‌ست به‌یتنی و خۆت له‌ده‌ست به‌دیت (٢)، هه‌روه‌ک حه‌زهره‌تی مه‌سیح فه‌رموویه‌تی (سلاوی خوای لی بیت).

مرۆڤ بوونه‌وه‌ریکی قووله‌

مرۆڤ بوونه‌وه‌ریکی زۆر ته‌مومژاوییه‌، ئه‌گه‌ر هه‌موو ژباغمان بۆ دۆزینه‌وه‌ی مرۆڤ به‌رێ بکه‌ین، ژبانی خۆمان به‌ فیرو نه‌داوه‌، گرفته‌کانی مرۆڤ بۆ سه‌رنه‌که‌وتنی دۆزینه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی مرۆڤ ده‌گه‌رینه‌وه‌، دۆزینه‌وه‌ی مرۆڤ زۆر قورسه‌، له‌ هه‌رکه‌سیکی ساده‌ قوولاییه‌کی شاراو هه‌یه‌ و نایینین، له‌ هه‌رکه‌سیکی قوولدا ره‌نگی مندالیک هه‌یه‌ و نایینین، رۆژانه‌ له‌ قوولایی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵیاندا ده‌ژین و مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین، چهندان شت ده‌شاردرینه‌وه‌ و نایاندۆزینه‌وه‌، کاتیکی هه‌رشتیک له‌ که‌سیک ده‌دۆزینه‌وه‌ چهندان شتی دیکه‌ ده‌ستمان پێیان ناگات و له‌ قوولایی ئه‌و که‌سه‌دا ون و نایاندۆزینه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ تا له‌ ژباندان به‌و شته‌ شاراوانه‌ نه‌گه‌ین.

له‌وانه‌یه‌ هه‌ندی جار بتوانین شته‌ شاراوه‌کانی ناوه‌وه‌ی که‌سه‌کان بدۆزینه‌وه‌، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و ره‌فتارانیه‌ی که‌ ده‌ینوتین، وه‌ک هورینه‌کردن، قسه‌ له‌زار ده‌رچوون، له‌ بیرکردن، ئاره‌زووه‌ دژه‌کان، هه‌لوێسته‌ دژه‌کان.

له‌ خودی مرۆڤدا چهندان ناکۆکی دژ به‌ یه‌کتر کۆدبهنه‌وه‌، هه‌یج که‌سایه‌تییه‌ک سه‌قامگیر نییه‌، مه‌گه‌ر مرۆڤ نه‌بیت و به‌رد بیت، چونکه‌ هه‌ر چهند خودی مرۆڤ زیندوو بیت، ناکۆکییه‌کان تیتیدا توندتر ده‌بن، به‌لێ واده‌رده‌که‌ویت، واته‌ ناکۆکی و دژه‌کان به‌ پێی پتوهره‌کانی عورف و عاده‌ت و ئایین و ئایدیۆلۆجیه‌ی که‌کان، به‌لام ئاخۆ ده‌بیت مرۆڤ دژه‌کان به‌خۆوه‌ نه‌گریته‌؟ ئه‌ی

لاوازی و بی تواناییمان به شیک نییه له لهزه تی ژبان؟ ناکۆکی و دژه کانی ناو مرۆف لهو کاتانه دا دهرده که ون، که ئەم دژانه له گه‌ل یه کتردا کۆده بنه وه: لاوازی و به هیزی، رق و کینه له گه‌ل خۆشه ویستی، توندوتیژی له گه‌ل به زهیی پیداهاتنه وه، کۆبوونه وهی چندان دژیه کی دیکه، به لام ئیمه ئاگامان له وه نییه، ئەگه‌ر شکست و سه‌رنه که وتن نه بوایه، سه‌رکه وتن نه ده بوو، ئەگه‌ر لاوازی نه بوایه، به هیزی نه ده بوو، ئەگه‌ر رق و کینه نه بوایه، خۆشه ویستی نه ده بوو، ئەگه‌ر توندوتیژی نه بوایه، به زهیی پیداهاتنه وه نه ده بوو... تاد، ده شیت ئەمانه هه موویان له زه خیره ی خودی مرۆفایه تیدا به دی بکرتین.

به‌م جوړه ده‌بینین که دژه‌کان له جیهاندا به هه‌مان شپه‌ن، تاوه‌ک جیهان بیهته گۆره پانیکه نه شوئما کردن و به‌رده‌وامی به‌ره‌و کاملبوون، چونکه ئەم نه شوئما کردنه ناهیهته دی به‌بی بوونی خراپه له به‌رانبه‌ر چاکه‌دا، ناتهاوای به‌رانبه‌ر کاملبوون، ئەگه‌ر نه‌زانی نه بوایه، مرۆف نه‌یده‌توانی زانست به‌ده‌ست بیهت، ئەگه‌ر شه‌ر نه بوایه مرۆف نه‌یده‌توانی ناشتی به‌ده‌ست بیهت، ئەگه‌ر نه‌خۆشی نه بوایه مرۆف دهرمان و هه‌موو ئەو هۆکارانه‌ی پاراستنی ته‌ندروستی نه‌ده‌دۆزییه وه، ئا به‌م جوړه شیخی ئیشراق سوهره وه‌ردی ده‌لیت (لولا التضاد ما صح دوام الفيض عن المبدأ الجواد) (٣)، واته (ئەگه‌ر دژه‌کان نه‌بوونایه، فه‌یزی بوون به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو، تا‌کو بوونیکه نوێ دهرکه‌ویت).

له‌که‌سایه‌تی هه‌ر مرۆفیکدا خالیکه‌ی پرشنگدار، یان زیاتر هه‌نه، له‌جه‌سته‌ی، یان عه‌قلی، یان سۆزی، یان ره‌فتاری هه‌رکه‌سیک، ته‌نانه‌ت خراپترین که‌سیش بیهت، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه خالیکه‌ی پرشنگداری شاره‌وه‌ی هه‌یه.

هۆکاره‌کانی گرفتاری که‌سی مرۆف بۆ ئەوه ده‌گه‌رینه‌وه که مرۆفه‌کان له‌ دۆزینه‌وه‌ی خودی خۆباند و پۆچوون به‌ ناخی خۆباند سه‌رکه‌وتوو نه‌بوونه، جا هه‌ر که‌سیک له‌ به‌دسته‌یتانی که‌سایه‌تی خۆی و دۆزینه‌وه‌ی ئاوازی تاییه‌تی خۆی سه‌رکه‌وتوو نه‌بیهت و جیبی په‌نجه‌ی خۆی له‌ ژباندا نه‌نه‌خشیه‌تی، هه‌ر ترووسکاییه‌ک بیهت رایده‌کیشه‌یت و ده‌بیات، ئەو کاته‌ش که‌سایه‌تی خۆی ده‌بیهته‌ سیبه‌ری که‌سیکی دیکه، هه‌میشه‌ ئەو قسانه‌ی که‌سانی دیکه ده‌جوته‌وه که به‌رگوتی ده‌که‌ون.

مرۆف به‌هه‌له‌دا ده‌چیهت، ئەگه‌ر وا بزانیته‌ خودی خۆی

له‌ دهره‌وه‌ی خۆی ده‌دۆزیه‌ته‌وه، ئەو درک به‌وه ناکات که هه‌رگیز خودی خۆی نا‌دۆزیه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ناو خودی خۆی نه‌بیهت، بایه‌زیدی بوستامی چهند جوان وینه‌ی فه‌رامۆشکردنی خودی کیشه‌وه، کاتیک باس له‌وه ده‌کات که ئەو نزیکه‌ی چل سالان خودی خۆی فه‌رامۆش کردبوو، ئەو کاته‌هه‌مه‌ ده‌درکینه‌یت که که‌سیک پرساری لی ده‌کات که بایه‌زید کییه؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لیت بایه‌زید کییه؟ کچ بایه‌زید ده‌ناسیهت؟ چل ساله بایه‌زید پرسیار و داوا له‌ بایه‌زید ده‌کات، نا‌یدۆزیه‌ته‌وه! (٤)

دۆزینه‌وه‌ی جیهان به‌ دۆزینه‌وه‌ی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، هۆشیاری جیهان به‌ هۆشیاری خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، بیهنی قوولی جیهان، به‌ بیهنی قوولی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، هه‌ستکردن به‌ تاریکی جیهان به‌ هه‌ستکردنی تاریکی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، ره‌خنه‌گرتنی جیهان به‌ ره‌خنه‌گرتن له‌ خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، ئازایه‌تی له‌ زانیی نه‌یه‌یه‌کانی جیهان به‌ ئازایه‌تی زانیی نه‌یه‌یه‌کانی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، رۆشنکردنه‌وه‌ی جیهان به‌ رۆشنکردنه‌وه‌ی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، قبولکردنی جیهان به‌ قبولکردنی جیهان ده‌ست پیه‌ ده‌کات، دانپیتان به‌ جیهان به‌ دانپیتان به‌ خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، لی‌بوورده‌یی له‌ جیهان، به‌ لی‌بوورده‌یی له‌ خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، ریزگرتنی جیهان له‌ گه‌ل ریزگرتنی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، ناشتی له‌ گه‌ل جیهان، به‌ ناشتی له‌ گه‌ل خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات. ئەوه‌ی سه‌رکه‌وتوو نه‌بیهت و نه‌توانیه‌ت ئاگره‌کانی خودی خۆی دابهرکینه‌یه‌ته‌وه، ناتوانیه‌ت ئاگره‌کانی جیهان بکوژینه‌یه‌ته‌وه، خۆده‌بازکردن له‌ کۆتیه‌نده‌کانی جیهان به‌ خۆده‌بازکردن له‌ کۆتیه‌نده‌کانی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، رزگارکردنی جیهان له‌ کۆبلایه‌تی به‌ رزگارکردنی خود له‌ کۆبلایه‌تی ده‌ست پیه‌ ده‌کات، گۆرینی جیهان به‌ گۆرینی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، به‌هادانان به‌ جیهان، به‌ به‌هادانان به‌ خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، تیه‌گه‌یشتن له‌ به‌رپه‌ردنی جیهان به‌ تیه‌گه‌یشتن به‌ خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، هه‌ستکردن به‌ ئازاره‌کانی جیهان له‌ گه‌ل هه‌ستکردن به‌ ئازاره‌کانی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، هاوکاریکردنی جیهان له‌ گه‌ل هاوکاریکردنی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، خۆشه‌ویستی خود و مرۆف و جیهان به‌ خۆشه‌ویستی خود ده‌ست پیه‌ ده‌کات، فه‌رامۆشکردنی خود له‌ خود دا فه‌رامۆشکردنی خودایه‌ له‌ جیهان، ئاماده

نه‌بوونی خودا له خوددا ناماده‌نه‌بوونیه‌تی له جیهاندا، ئه‌وه‌ی له خودی خویدا به‌خودا نه‌گات له جیهاندا له ده‌روه‌ی خودی خویدا پیتی ناگات، ئه‌وه‌ی له خودی خویدا خودا نه‌بینیت له جیهاندا نابینیت، ناسینی خودا له خوددا ناسینی خودایه له جیهاندا، هه‌روه‌ک پیغه‌مه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌فه‌رموویت: (من عرف نفسه فقد عرف ربه) (۵) واته ئه‌وه‌ی خوئی ناسیبیت، خوای ناسیوه.

نفیری به‌م شیوه‌یه وینه‌ی ئه‌م حاله‌ته ده‌کیشیت (من سألک عني فسله عن نفسه، فان عرفها فعرفني إليه، وإن لم يعرفها فلا تعرفني إليه، فقد غلقت بابي دونه) (۶)، واته (ئه‌وه‌ی پرسیارم لی ده‌کات، با پرسیار له خوئی بکات، ئه‌گه‌ر نه‌فسی خوئی ناسی، منی پت بناسینه، ئه‌گه‌ر نه‌فسی خوئی نه‌ناسی، پیمی مه‌ناسینه، من ده‌رگاکه‌م له سه‌ر ئه‌و داخست).

ده‌نگیکی نیتراو له قوولایی جیهانی خودا هه‌یه، ئه‌ویش گه‌فتوگۆی خوده له‌گه‌ل خویدا، مۆنۆلۆجیکی ناوه‌کییه، هه‌ندی کسه به‌و ده‌نگه‌ وریا ده‌بنه‌وه، ئه‌و که‌سه‌نه‌ش ئه‌و قسه‌نه ده‌لینه‌وه: من خۆم نیم، وینه‌که‌م ئاوینه‌ی ناسنامه‌مه، زیاده‌ی ناسنامه‌که‌م (۷) خودمی داگیر کردوه، هه‌روه‌ک چۆن ئازادی لی زه‌وت کردووم، هه‌رگیز گویم له ده‌نگی خۆم نییه، ده‌نگم ده‌نگدانه‌وه‌ی هۆز و گرووپه‌که‌مه که ناچارم ده‌کات ناسنامه‌یه‌که‌م پت بیه‌خشیت که خۆمی تیدا نییه، تا وینه‌که‌م له‌گه‌ل ئه‌و ناسنامه‌یه‌ی که گرووپ و کۆمه‌له‌که‌م بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات گونجاو بیت، به‌لام هه‌رکاتیک له‌گه‌ل خۆمدا له خه‌لوه‌ت ده‌بم، یه‌کسه‌ر خودی خۆم ده‌رده‌که‌ویت و ده‌مامکه‌کان تیکده‌شکین و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خودمیان داپلۆسیوه، تیکده‌شکین، که‌سایه‌تی خۆم ده‌شارمه‌وه، ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ی که هه‌ر ته‌نیا ئه‌و کاته ده‌ببینم که خودم روو به‌ رووی خودی خۆم ده‌بیته‌وه.

باوک و دایک و خیزان و کۆمه‌ل، به‌لکو هه‌موویان ده‌یان‌ه‌ویت تۆ که‌سیکی دیکه‌ بیت، کۆبییه‌کی دیکه‌ی ئه‌وان بیت، ده‌بیت هه‌میشه له‌گه‌ل سروشتی مرقانه‌ی خۆت له مملانییدا بیت، تا له خودی خۆت ده‌ستبه‌رداریت و بچیته ژیر رکیتی ئه‌وانه‌وه، به‌لام خودی خۆت هه‌میشه سووره له سه‌ر تاکه‌خوازی خۆت و پیتداگیری له‌سه‌ر ده‌کات، واز له خولیای سه‌ربه‌خۆبوون

ناهینیت، واز له‌وه ناهینیت که ده‌ریاز بیت له هه‌موو کۆتوبه‌ندان‌ه‌ی خیزان و گرووپ و کۆمه‌لگه به‌سه‌ریاندا چه‌سپاندووی و به‌ندیان کردووی.

له‌وانه‌یه مرۆف له وه‌می ئه‌وه دا بیت که ده‌توانیت له ده‌روه‌ی خویدا خودی خوئی بدۆزیته‌وه، ئه‌و نازانیت که ناتوانیت خودی خوئی بدۆزیته‌وه، مه‌گه‌ر له‌ناو خودی خوئی نه‌بیت، به‌لکو مرۆف خودی خوئی ون ده‌کات، ئه‌گه‌ر هه‌ولتی ئه‌وه بدات له میان‌ه‌ی که‌سانی دیکه‌وه خوئی بناسیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆتاییه‌که‌ی ئه‌و هه‌ر کۆتایی خوئی ده‌بیت، مردنه‌که‌ی ئه‌و هه‌ر مه‌رگی خوئی ده‌بیت، بزانیته‌ و بیست و باوه‌رپوون به‌ خۆت و به‌ ئازابه‌تی و ئازادی و ناسنامه‌ی خۆت ده‌رناکه‌ون، مه‌گه‌ر له میان‌ه‌ی ئه‌وه نه‌بیت که ببیته‌ خۆت.

باوه‌ر هه‌ل‌بژاردنه‌یه‌کی که‌سییه

باوه‌ره‌هینان مه‌سه‌له‌یه‌کی که‌سییه و هه‌ل‌بژاردنه‌یه‌کی تاکه‌خوازانه‌یه، هه‌روه‌ها بی باوه‌ریش به‌ هه‌مان شیوه مه‌سه‌له‌یه‌کی که‌سییه و هه‌ل‌بژاردنه‌یه‌کی تاکه‌خوازانه‌یه، به هه‌مان شیوه‌ش مه‌رگ و چاره‌نووسی مرۆف دوا‌ی مه‌رگ پتیه‌ندی به تاکه‌که‌سه‌وه هه‌یه، باوه‌ر له‌گه‌ل ته‌لقینکردندا هه‌ل‌ناکات و له زۆره‌ملی و توندوتیژی راده‌کات، هه‌روه‌ها به‌و جوژه‌ش نایه‌ته‌دی که زۆر قسه‌ ده‌رباره‌ی ئایین بکریته‌ و مزگینیی بیه‌خشریته‌ و زۆرتترین ژماره‌ی مرۆقه‌کان له ده‌وری ئایین کۆبکرتنه‌وه له پیناو ته‌لقیندانیان بۆ باوه‌ره‌هینان، ئه‌مانه‌ ده‌بنه‌هۆکاری ئه‌وه‌ی که ده‌ره‌نجامیتیکی لی بکه‌ویتته‌وه له‌گه‌ل روحی باوه‌ره‌هینان و ویرژانی قسوولی ئایینی ناگونجین، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه کیرکه‌گۆرد ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات که (هه‌ره‌سه‌هینانی ئایینی ده‌ره‌نجامی زۆر قسه‌ کردنه له‌سه‌ر ئایین) (۸).

باوه‌رداری حاله‌تیکی روحی بالایه و هه‌ستی نییه، باوه‌رداری جه‌وه‌ریکی چلۆنایه‌تییه و ناچیته ژیر رکیتی پتیه‌ره‌کانی چه‌ندایه‌تی مه‌تریالی، به‌لکو حاله‌تیکی تاکه‌که‌سییه و کۆمه‌لی نییه. باوه‌رداری له خودی که‌سه‌کاندا دپته‌دی، ئه‌ویش له میان‌ه‌ی گه‌شتکردنێکی تیکۆشانی خوده بۆ هه‌ل‌کشان به‌ره‌وه‌هق. کاتیک باوه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ی وه‌رناگریته که پتیه‌ندییه‌کی زیندووی له‌گه‌ل په‌روه‌ردگادا هه‌بیت، به‌لکو وه‌ک بیروباوه‌ره‌کان و گوتراوه‌کان و چه‌مه‌که‌کان و هه‌زه‌کان و دروشمه‌کانی لی

دیت که ده بیټ هه موو که سه کان به گشتی هه یان بیټ، هه مووان ئیشی بو ده کهن و نه زبه ری ده کهن و هه مووان جیبه جیتی ده کهن، نهو کاته دل تینویتی به له زه تی و یسالی حه ق ناشکیټ، چونکه عه قل کومه له چه مکیټ به خووه ده گریټ وهک که رسته یه کی مؤمیاکراوی ناو به تال که هه ج زیندوویتیبه کی تیدا نیبه .

باوهرداری به پیچه وانه ی تیگه یشتن و مه عریفه به بریکاریه تی و له جیاتی یه کتر ناهیتته دی، له پرۆسه ی تیگه یشتندا ده گریټ مرۆف زانیاریه کانیه له که سیټکی دیکه وه به ده ست بهینیت، یان که سیټکی دیکه له بوچوونه کانی خویدا دووپاتیان بکاته وه، به لام باوهرداری نه زمونیټکی خودیبه که له ناوه وی مرۆفدا سه ر هه لده دات، سه یرووه یه که - نه شو نما کردنیټکه - تیدا روح خو ی ده هیټته دی و کامل ده بیټ، شیوازیکی بوونه تینویتی نه نتو لوجی دل ده شکینیت، که تیدا دهسته واژه کان به رته سک ده بنه وه، جگه له تاماژه یه ک به هه ج شیوه ی دیکه ده ستنیشان ناکریټ، قوولترین مانا کانی نه وه یه که چیژی لی وهرده گرین، به لام وشه کافان به رته سکن و بو یان هه زم ناکریټ، قسه کردمان ناتوان له چوارچیټوه یه کدا باسی لیټوه بکه ن و ده ری بخه ن، باوهرداری له ره گه زی حاله ته کانه، وهک ئین عه ره بی باسی لیټوه ده کات و ده لیټ: (چوارچیټوه ی قسه و وشه کان به رته سکن و ناتوان مانا کانی حاله ته کان به خووه بگرن) (۹).

نه مه نه وه ناگه یه نیټ که بانگه شه کردنیټکه بو سو فیگه رایه تیبه کی قه ناعه تدار، چونکه من له گه ل سو فیگه ریبه ک نیمه که تاکه تامانجی خو خلاس کردنیټکی تاکخوازانه بیټ، که تاک له جیهاندا ده رده هیټیت. گو شه گیری و خو جیا کردنه وه له کومه لگه لانه ی وه همه کانه، نه وی دیکه - الاخر - ناوینه ی خوده، به لکو وینه ی خود خو ی ده رناکه و بیټ، مه گه ر له که سی دیکه وه نه بیټ.

مافی جیاواز بوون

نهو شتانه ی که له ژیاندا ماندوو مان ده کهن، هه روه ها هه ستیاریمان به رانه ر شته کان، زور جار ان له و شیوه ی دیدگا کافان بو جیهان و ژیان و مرۆف سه ره لده دهن، عاده تن ئیمه ته نیا دوو ره نگ له جیهاندا ده بینین:

(رهش و سپی) به پتی نه م دوو ره نگه پو لینکاری ده کهین، خه لک و ره فتاری مرۆف و هه لو یسته کان یان پو لین ده کهین، یان چاکه، یان خراپه، جوانه، یان ناشینه، دۆسته، یان دوژمنه... تاد.

به لام راستیبه که ی جیهان زور فراوانتره و بی شو مار ره نگه کان و هه لو یسته کان به خووه ده گریټ، هه ج مانای نیبه که هه موو شتیټک له به ندیخانه به کی دووانه بی ماویزم (ثنائیات ماویه) (۱۰) دا بیټ. نه م لو جیکه دنیای به ره و شه ریټکی مه تر سیدار په لکیش کردوه که به هو ی نه م هه موو کوشتار و خو پینر شتانه ی له میژووی مرۆفایه تیدا روویان داوه، کاروانی مرۆفایه تی له سه ر ئیسکو پرووسک و که لله ی سه ره کان بنیادناوه.

ریگا چاره ی ژیانیتی هاو به شمان نا بیټ، مه گه ر به هه مووان بچین و به بی نه وه ی هه جیټک له وان بین، به بی نه وه ی هاو گونجانیټکی ته واومان له گه لیاندا هه بیټ و بیبه کو ییبه کی نه وان، جوانی له هه ر جوانیبه ک وهرده گرین، له هه ر رو شنکه ره وه به ک تی شکیټک وهرده گرین، له هه ر پاکیه ک، پاکیه ک وهرده گرین، له هه ر چاکیبه ک، چاکیبه ک وهرده گرین، له هه ر زیندوو یه ک، زیندوو یه تیبه ک وهرده گرین، له هه ر هه مواریټک، هه مواریبه ک وهرده گرین، له هه ر سه رکه و توویه ک، سه رکه و تنیټک وهرده گرین.

مافی جیاوازی بوون پتویستیبه که سروشتی مرۆف ده یچه سپینیت، چونکه مرۆف پتویستیبه کی قوولی به داهیتان و تاکخوازی و جیاکار بیوون هه یه، هه ج داهیتانیټک به بی به ره جیبه جی ناکریټ، هه ج جیاکاری بوونیک به بی تاکخوازیانه نا بیټ، به ره و تاکخوازی نه شو نما ناکه ن و ناچه سپین ته نیا له و کومه لگه به دا نه بیټ که مافی جیاوازی بوون بو هه موو که سه کان ده ستبه ر نه کات، سه رجه م گروپه ئایینی و نه تنیبه کان له پینا و دانپیناندا تی ده کو شن، هونه ری پیکه وه ژیان واده خوازیټ که هو شیاری و هه ول و کو شش و تواناییه کی راسته قینه له ئارا دا بیټ له پینا و هینانه دی دانپینانی یه کتر به هه مه جو ری و جیاوازیبه وه.

لو جیکی هزی تاکره هه ندی دژی مافی جیاوازی بوونه، چونکه نه م جو ره بی رکردنه وه یه بانگه شه ی یه کخستن و هه مه چه شنکردنی زوره ملیتی هه موو جو ره شیوازه کانی بی رکردنه وه و ده رپینه کان ده کات، دژی به تی هه موو جو ره

چەندايە تىيىك دەكات بەسەرجەم دەرکەوتە و دەربىنە كانييهه، لۆجىكى هزرى تاكړه هه ندى له و ههسته وه دروست ده بىت كه پىتى وايه حه قىقه ت يه ك روى هه يه و يه ك رىگاي تاييه تى دۆزىنه وه ي هه يه ، ئەمەش واى لى دەكات له و باوه رده ابىت كه خاوه نى راستىيه كى ره هه يه ، كه ئەمەش دهره فەت بۆ هه موو جوړه كردارىكى دوزمنكارانه له پيشىلكردنى باوه ر و به هاكان و ئەخلاقدا دهره خسىنىت.

ليره دا راقه كردنى ده قه تايىنييه كانه له ره وتى رووداوه كانى سه رده م ئەو پىتويستىيه ده هيتىته كايه وه كه ده بىت ماوه ي رۆشن بىرى له نىوان رابوردو و ئىستادا نه مىنىت، ده قه كان له نامۆبونى مېژووى رىگار بكرىن، هه روه ها له و جوړه لىكدانه وه و راقه كردانه ش رىگار بكرىن كه هه ر ترووسكاييه ك و دىدگايه كى ره سه ن و بالا ده شان نه وه كه هاوته بايى و گوئجانيك له نىوان ده قه كان و ئەو سه رده مانه دا به ره هم ده هيتن، ده بىت چرايه ك هه لىكه ين و بۆ خه لك ئەوه رۆشن بكه ينه وه كه ده بىن رىگايه كى راسته ، نه وه ك بىينه دادوه ر و دادگاي پشكىن بۆ ويژدانه كان دابه زىنن و له بىروباوه رده كانى خه لك بگه رىن و بىانپشكىن.

هه روه ها پىتويستىيه ئاگادارى ئەوه بىن كه ئەوه ي ئىمه ئەمۆ به راستى ده زانن، له وان هه كه سانى دىكه هه بن به گو مراهى دابنن، له وان هه شه له دوا رۆژدا ئىمه ش ده سته ردارى ئەو راستىيانه بىن، ئەگه ر بۆمان ده رىكه وىت كه راستىيه كى سه ختن، له به ر ئەوه نا بىت زۆره ملنى له هىچ كه س بكه ين كه بىته ژىر رىكىفى بىرو بچوونه كانمان، نا بىت پيشىلى ئازادى هىچ مرۆفىك بكه ين، تا بيه تىينه سه ر ئەو بۆچوونه ي كه ئىمه پىمان راسته ، يان نا بىت له خه مى ئەوه دابنن كه ئەو كه سه به كۆمه لىك كۆتوبه نده وه ره وان هه به هه شتى بكه ين، ژيان فىترى كروو ين كه شتىك هه رچه نده دوئى بىدعه و له رى لادان بوو بىت، ئەمۆ كه ده بىته سونه تىكى ژيان، هه ر به م جوړه ژيان فىترى كروو ين كه شتىك دوئى هه رته قه بووه ، ئەمۆ كه بوو بته تايىنىك، شتىك كه پيشتر به كو فر دانراوه ، ئەمۆ كه بوو بته ئىمان و باوه ر، چەندان جار كه فوكو لىكى زۆرم بۆ بىر و بۆچوون و گوته و هه لۆىسته كانم هه بووه ، دواتر، له وىستگه كانى دواترى ژيانم بۆم دەرکەوتوو كه هه له بوونه ، هه لۆىستى

ئەخلاقى له سه رمان فه رز ده كات كه به سه ر بىر و بۆچوون و گوته كان و هه لۆىسته كانى رابوردوومان دابچىنه وه و به به رده وامى شه نوكه ويان بكه ين و له بىژىنگيان بده ين.

تايىنى

دوكتۆر عه بدو لجه بار ئەلرفاعى نووسه ر و هزرمه ندىكى عه ره بى عىراقىيه ، له سالى ١٩٥٤ له گوندىكى نزيك شارۆچكه ي ئەلرفاعى سه ر به شارى زىقارى باشوورى عىراق له داىك بووه . چەندان پروانامه ي زانستى به ده ست هيناوه كه ئەمانه ن: دىلۆمى ته كنىكى كشتوكال، بكالۆرىۆس له لىكۆلئىنه وه ي ئىسلامى ، ماسته ر له زانستى كه لام، دوكتۆرا له فه لسه فه ي ئىسلامى . له سالى ١٩٩٧ گوئقارى (قضايا اسلامية معاصرة) دهر كرووه و سه رۆكى ده سته ي نووسه رانى ئەو گوئقاره بووه كه تا ئىستا (٦٢) ژماره ي لى دهرچووه . سه رپه رشتى دهر كردنى چەندان زنجيره كتىبى هزرى كرووه ، هه روه ها سه رپه رشتىيارى چەندان تىزى ماسته ر و دوكتۆراى له بوارى فه لسه فه و زانستى كه لام و ئسوولى فىقه ي و لىكۆلئىنه وه ي ئىسلامى كرووه .

تا ئىستا (٤٧) كتىبى نووسىوه و چاپ كرووه ، گرنگترىن كتىبه كانى ئەمانه ن: (حركة القومية العربية: دراسة نقدية في بواعثها الإيديولوجية- ١٩٨٥)، (مصادر الدراسة عن الدولة والسياسة في الإسلام- ١٩٨٦)، (موجز تاريخ الطباعة- ١٩٩٤)، (مقدمة في السؤال اللاهوتي الجديد- ٢٠٠٥)، (التسامح ليس منة أو هبة- ٢٠٠٦)، (إنقاذ النزعة الإنسانية في الدين- ٢٠١٢)، (موسوعة فلسفة الدين- أربعة مجلدات، ٢٠١٤ - ٢٠١٧)، (الدين والظلم الانطولوجي- ٢٠١٥)، (الدين والاعتراب الميتافيزيقي ٢٠١٨).

په راوئزه كان:

- ١- ئەنتۆلۆجيا ، واته زانستى بوون (علم الوجود). وه رگىرى كوردى
- ٢- ئەم قسه به ي هه زره تى مه سىح له ننجىل مه تى به شى ١٦ نايه تى ٢٦ و له ننجىلى مرقس به شى ٨ نايه تى ٣٦ و ننجىلى لۆقا به شى ٩ نايه تى ٢٥ ها توه .
- ٣- الشيرازى، صدر المتالهن، الاسفار الاربعة، بىروت: دار احياء التراث العربى، ج ٣: ص ١١٧. ئەم قسه به خراوته پال

شیرازی و کسانى دیکه‌ش.

۴- د. عبدالرحمن بدوي، شطحات الصوفية، الكويت، وكالة المطبوعات، ۱۹۷۸، ص ۸۴-۸۵.

۵- السيوطي، جلال الدين، الحاوي للفتاوي (القول الاشبه في حديث من عرف نفسه فقد عرف ربه)، بيروت: دار الفكر للطباعة والنشر، ۲۰۰۴، ص ۲۸.

۶- النفري، المواقف والمخاطبات، بيروت، دار الجمل، ص ۷۵.

۷- له كاتى پرسياركردنم له (د.عبدالجبار الرفاعي) سهبارت به دهسته‌واژى زياده‌ى ناسنامه (فائض الهوية) به‌پرتزيان نهو پروونكردنه‌وه‌ى به زمانى عهده‌بى بۆ ناردم (الفائض كل شيء يزد عن حدوده فيفيض، كما يفيض الماء الزائد فى النهر و يتحول إلى سيل جارف و هناك الفائض يكون ضارا لانه يهلك الحرث و النسل، فائض الهوية الانسانية للانسان بوصفه انسانا، مثل اللاهوية الطائفية و العنصرية و غير ذلك، مما يشعر الانسان بتفوقه على غيره من الناس بهذا الفائض اللاتسانى)، واته: زياده نه‌وه‌يه كه هه‌ر شتيك له سنورى خۆى تيبه‌په‌پتنيق و هه‌لپه‌پتنيق، هه‌روه‌ك چۆن ناوى زياد له پروباردا هه‌لده‌په‌پتنيق و ده‌په‌پتنيق لافاو، ليره‌دا زياده زيانبه‌خسه و چانندن و كشتوكال ويران ده‌كات، زياده‌ى ناسنامه‌ش ده‌په‌پتنيكى خوازراوه، مه‌به‌ست لتي هه‌ر زياده‌يه‌كه كه له ناسنامه‌ى مرؤفايه‌تيدايه بهو سيفه‌ته‌ى مرؤف، وه‌ك ناسنامه‌ى تايفه‌گه‌رى و په‌گه‌زه‌رستى كه وا له مرؤف ده‌كات هه‌ست بكات له تايفه و په‌گه‌زى ديكه‌ى خه‌لك بالاتره به‌هۆى نهو زياده نامرؤفايه‌تياهه‌وه. (وه‌رگيتيى كوردى).

۸- فوزية سعد ميخائيل، سورين كيركورد أبو الوجودية، تقديم انور مغيث، القاهرة المجلس الاعلى للثقافة، الطبعة الثانية، ۲۰۰۹، ص ۱۶.

۹- ابن عربي، تنزل الاملاك من عالم الارواح إلى عالم الافلاك، تحقيق طه عبدالباقي و زكي عطية، دار الفكر العربي، بيروت، الطبعة الاولى، ۱۹۶۱، ص ۱۱۶.

۱۰- مه‌به‌ست له دووانه‌بى ماويزم (ثنائيات ماوية) نهو فه‌لسه‌فه‌يه‌ى ماوتسى تۆنگ (۱۸۹۳-۱۹۷۶) هه‌كه له‌سه‌ر فه‌لسه‌فه‌ى ماركسيزم بنيادنراوه سه‌بارت به‌وه‌ى كه په‌ره‌سهندنه‌كان به هۆى مملاتنيق دژه‌كانه‌وه پرووده‌ده‌ن، بهو پتيه‌بى كه ياساى يه‌كيتيى دژه‌كان، يه‌كه‌مين ياساى ديالكتيكى مه‌تريالبييه، هه‌روه‌ك له كيتيى (له‌باره‌ى دژه‌كان) باسى ليه‌وه ده‌كات. (وه‌رگيتيى كوردى).

سه‌رچاوه:

د.عبدالجبار الرفاعي، الدين والضما الأنطولوجي، مركز دراسات فلسفة الدين-بغداد، دار التنوير للطباعة و النشر - بيروت، الطبعة الاولى، ۲۰۱۶، ص ۵-۲۸، والطبعة الثانية ۲۰۱۸، ص ۱۷ - ۳۸.